

پرسش ۲۸۶: دلیل قانع کننده‌ای نیافته‌ام

السؤال / ۲۸۶ : بسم الله الرحمن الرحيم، لم أجد في جوابكم سوى مجموعة روایات ونصوص قرآنیة ممکن لأی شخص أراد أن یدعی هذا الأمر أن یلویها ويأولها لصالحه، أمّا عن المنامات فقد رأیت فيما يرى النائم في المنام بعد حیره أصابتي، وبعد إلحاح ودعا وصلاة رأیت كأن صوتاً يخبرني قائلاً: الحجة لديه الحجة على أنه الحجة.

بسم الله الرحمن الرحيم، در جواب‌های شما صرفاً دسته‌ای از روایات و متون قرآنی یافته‌ام که هر کس بخواهد ادعای این امر کند می‌تواند آنها را به دست بگیرد و به نفع خودش تاویل و تفسیر نماید. در خصوص خواب‌ها نیز من خودم پس از دودلی و حیرتی که گرفتارش شده بودم، و پس از اصرار و دعا و نماز در خواب دیدم که گویی صدایی به من خبر می‌داد و می‌گفت: حجت دارای حجت است بر این که او حجت است.

للأسف، لم أجد لديكم أي حجة مقنعة مع احترامي الشديد لكم، فإن كنت مصيباً فالحمد لله، وإن كنت مخطئاً فلعلني معذور أمام الله.

من اگرچه برای شما احترام زیادی قائلم ولی متاسفانه از سوی شما هیچ دلیل متقاعدکننده‌ای نیافته‌ام. اگر درست کار باشم و به واقع رسیده باشم که الحمد لله، و اگر به خطأ رفته باشم شاید در پیشگاه خدا معذور باشم.

وأخيراً وليس آخرأً أشكركم جزيلاً على الرد، وأتمنى من الله أن يوفقنا وإياكم إلى سبيله وإلى هديه، وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

و در پایان از پاسخ شما تشکر فراوان می‌کنم و از خداوند درخواست می‌نمایم که من و شما را به راه و هدایت خودش توفيق بدارد و پایان دعایمان این است: سپاس خدای را، آن پروردگار جهانیان.

و السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

فرستنده: فراس شکاک - سوئیس

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآلـهـ الأئـمـةـ والمـهـديـيـنـ وسلمـ تـسـلـيـمـاـ.

قولك: (لم أجد في جوابكم سوى مجموعة روایات ونصوص قرآنیة ممکن لای شخص أراد أن یدعی هذا الأمر أن یلویها ویأولها لصالحه).

أقول: لو كانت أخبار الرسول محمد (ص) وآلـهـ الأطـهـارـ (ع) يمكن لـأـيـ أحـدـ أنـ یـؤـولـهاـ عـلـىـ نـفـسـهـ لـمـ كـانـ لـهـ فـائـدـةـ بلـ ستـكـونـ طـرـيـقـاـ لـلـضـلـالـ والـحـيـرةـ (وـحـاشـاهـمـ)، فـيـ حـيـنـ أـنـهـاـ وـجـدـتـ لـهـدـاـيـةـ النـاسـ وـمـعـرـفـةـ الـحـقـ منـ الـبـاطـلـ، خـصـوصـاـ وـصـيـةـ الرـسـوـلـ مـحـمـدـ (صـ)ـ لـيـلـةـ وـفـاتـهـ عـنـدـمـاـ نـصـ عـلـىـ أـوـصـيـاءـهـ إـلـىـ يـوـمـ الـقـيـامـةـ وـسـمـىـ مـنـهـمـ ثـلـاثـةـ عـشـرـ وـصـيـاـ الـأـئـمـةـ الـاثـنـيـ عشرـ وـأـوـلـ الـمـهـديـيـنـ وـوـصـيـ الـإـمـامـ الـمـهـديـ (عـ)ـ أـحـمدـ.

پاسخ:

بـسـمـ اللـهـ الرـحـمـانـ الرـحـيمـ، الـحـمـدـ لـلـهـ ربـ الـعـالـمـيـنـ، وـصـلـىـ اللـهـ عـلـىـ مـحـمـدـ وـآلـهـ الـأـئـمـةـ وـالمـهـديـيـنـ وـسلمـ تـسـلـيـمـاـ.

در جواب این سخن شما که «در جوابهای شما صرفاً دستهای از روایات و متون قرآنی یافته‌ام که هر کس بخواهد ادعای این امر کند می‌تواند آنها را به دست بگیرد و به نفع خودش تاویل و تفسیر نماید» می‌گوییم: اگر اخبار و روایات حضرت محمد(ص) و خاندان پاک او(ع) به گونه‌ای باشد که هر کس بتواند آنها را بر خودش تاویل کند، نه تنها این اخبار و احادیث مفید فایده نیست بلکه راهی به سوی گمراهی و حیرت و

سرگردانی خواهد بود - که از ساحت ایشان چنین چیزی به دور است - در حالی که اینها برای هدایت مردم و شناخت حق از باطل پدیدار گشته است. به ویژه وصیت حضرت محمد(ص) در شب وفاتش، که در آن اوصیای خودش تا روز قیامت را مشخص فرموده و آنها را نام برده است که سیزده وصی از ائمه‌ی دوازده گانه‌اند و نخستین مهدیین و وصی امام مهدی(ع) که احمد می‌باشد.

وفي رواية عن الإمام الجواد (ع) يقول فيها لـو لم يكن رسول الله (ص) قد أوصى لضيع من في أصلاب الرجال^[616]، أي إن الوصية هداية وبرهان لمن في أصلاب الرجال ليعرفوا الأووصياء من بعد الرسول محمد ويميزونهم بأسمائهم وصفاتهم، وحاشى الله أن يجعل شيئاً ما كدليل ثم يُمكن المنتهلين والكاذبين من ادعائهم وانطباقه عليهم، وقد فصلت لك استحالة انطباق الوصية على غير أهلها في الجواب السابق، ولا أدرى بأي دليل وحجة تقول بإمكان تأويل كلام المعصومين على غير من قصدوه حقاً؟!!

در حدیثی از امام جواد(ع) روایت شده است که حضرت فرموده است اگر پیامبر خدا(ص) وصیت نمی‌کرد، کسانی که در صلب مردان بودند ضایع می‌گشتند^[617]؛ یعنی وصیت، هدایت و برهانی برای کسانی است که در صلب‌های مردان هستند، تا جانشینان بعد از پیامبر حضرت رسول(ص) را بشناسند و آنها را از روی نام و ویژگی‌ها و صفاتشان تشخیص دهند. از خدا بسی به دور است که چیزی را دلیل و نشانه قرار دهد که دغل بازان و دروغ‌گویان بتوانند آن را مدعی شوند و به خود بینندند. در پاسخ قبلی به تفصیل محال بودن انطباق وصیت بر غیر اهلش را برای شما شرح دادم. من نمی‌دانم شما با کدام دلیل و حجتی می‌گویی از امکان تأویل کلام معصومین بر غیر آنچه مقصود از آن بوده است، وجود دارد؟!!

ثُمَّ قَدْ رُوِيَ أَنَّ فَضْلَ أَهْلِ الْزَّمَانِ عَلَى كُلِّ زَمَانٍ؛ لِأَنَّهُمْ آمَنُوا بِسُوادِ عَلَى بِيَاضٍ، أَيْ: حَبْرٌ عَلَى وَرْقٍ وَهُوَ رِوَايَاتُ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ (ص):

علاوه بر این در روایات از فضل و برتری مردم آخرالزمان بر مردمان تمام زمان‌ها سخن گفته شده است؛ زیرا آنها به سیاهی بر سفیدی ایمان آورده‌اند، یعنی به جوهر بر روی کاغذ؛ که منظور همان روایات محمد و خاندان او (ع) می‌باشد.

عن الإمام جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جده، عن علي ابن أبي طالب (ع)، في حديث طويل في وصية النبي (ص) يذكر فيها إن رسول الله (ص) قال له: (يا علي، وأعلم أن أعجب الناس إيماناً وأعظمهم يقيناً قوم يكونون في آخر الزمان لم يلحقوا بنبي وحجب عنهم الحجة فآمنوا بسواد على بياض)([618]).

از حضرت امام صادق(ع) از پدرش(ع) و جد بزرگوارش(ع) از حضرت علی بن ابی طالب(ع) ضمن حدیثی طولانی درباره‌ی وصیت پیامبر خدا(ص) که در آن به امیرالمؤمنین وصیت فرمود: «يا علی! بدان که از بین همه‌ی مردم، ایمان کسانی از همه قوی‌تر و یقینشان از همه بزرگتر است که در آخرالزمان با آن که پیامبر را ندیده‌اند و حجت‌شان از ایشان مخفی است، ایمان به سیاهی بر سفیدی (نوشته‌ای) می‌آورند» ([619]).

وَقَدْ بَيَّنْتُ لَكُمْ سَابِقًا أَنَّ هَذَا مِنْ أَدْلِلَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَئْمَاءِ (ص) وَقَدْ أَنْكَرُوهُ الْمَكْذُوبُونَ بِنَفْسِ الْحَجَّةِ الَّتِي تَحْتَاجُ إِلَيْهَا أَنْتَ إِنَّمَا، وَكُنْتَ أَتَمْنِي أَنْ لَا أَسْمَعَ مِنْكَ هَذَا كَلَامًا.

من قبلاً برای شما بیان داشتم که این (وصیت) از جمله دلایل انبیا و ائمه(ع) است و دروغ‌پردازان با همان دلیلی که شما اکنون بر آن استدلال می‌کنی آن را منکر شده‌اند. من امید داشتم که ای کاش این سخنان را از شما نمی‌شنیدم.

قولك: (أَمَا عن المنامات فقد رأيت فيما يرى النائم في المنام بعد حيره أصابتنى، وبعد إلحاچ ودعاء وصلوة رأيت كأن صوتاً يخبرني قائلاً: الحجة لدیه الحجة على أنه الحجة).

أقول: فهذه الرؤيا عليك وليس لك، وهي ليس لها مصدقان الآن غير السيد أحمد الحسن؛ لأنه صاحب الحجة التي بينها وأكدها الأئمة (ص)، وهي الوصية والعلم وحاكمية الله، أي الأمر بالطاعة، وقد ذكرت لك في الجواب السابق الروايات التي تنص على أن الحجة يعرف بالوصية، أي: وصيّة رسول الله (ص) وقد ذكر فيها السيد أحمد الحسن بصفته.

واما در پاسخ به این سخن شما که «در خصوص خوابها نیز من خودم پس از دودلی و حیرتی که گرفتارش شده بودم، و پس از اصرار و دعا و نماز در خواب دیدم که گویی صدایی به من خبر می داد و می گفت: حجت دارای حجت است بر این که او حجت است» می گوییم: این رؤیا به ضرر شما و نه به نفع شما است (موید نظر شما نیست) و اکنون هیچ مصدقانی جز سید احمد الحسن ندارد زیرا اوی صاحب حجتی است که ائمه (ع) آن را بیان نموده و بر آن تاکید ورزیده‌اند؛ که (آن حجت) عبارت است از وصیت، علم و حاکمیت خدا، یعنی امر به فرمان‌برداری. در پاسخ قبلی، روایاتی را که اشاره دارد بر این که حجت به وسیله‌ی وصیت - یعنی وصیت رسول خدا (ص) - شناخته می‌شود برای شما بیان داشتم. در وصیت آن حضرت، سید احمد الحسن به طور دقیق توصیف شده است.

وبالنسبة للعلم فأعظم العلم هو القرآن الكريم، وقد تحدى السيد أحمد الحسن جميع العلماء بالمناظرة بالقرآن الكريم وقد أنزل كتاب (المتشابهات) وصدر منه إلى الان أربعة أجزاء وتحذاهم أن يردوا على ما جاء فيه.

در خصوص علم، باید بگوییم که بزرگ‌ترین علوم، قرآن کریم است و سید احمد الحسن تمام علم را به مناظره با قرآن کریم تحدی نموده و آنها را به مبارزه طلبیده است. کتاب «متشابهات» به نگارش درآمده و تا کنون چهار جلد از آن منتشر گشته است. سید احمد الحسن از علماء خواسته است که به مندرجات کتاب پاسخ گویند.

وَأَمَّا بِالنَّسْبَةِ إِلَى حَاكِمَيَّةِ اللَّهِ تَعَالَى فَالسَّيِّدُ أَحْمَدُ الْحَسَنُ هُوَ الْوَحِيدُ
الَّذِي رَفَعَ شِعَارَ (حَاكِمَيَّةِ اللَّهِ) وَ (الْبَيْعَةِ اللَّهِ)، وَهُوَ الَّذِي نَصَّ عَلَيْهِ الْأَئِمَّةُ
(ع) بِأَنَّ الْمُلْتُوِي عَلَيْهِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فِي رِوَايَاتِ (الْيَمَانِيِّ)، وَقَدْ بَيِّنَ
السَّيِّدُ أَحْمَدُ الْحَسَنُ بِأَنَّ أُولَءِ الْمُهَدِّيَّينَ - أَحْمَدَ - وَالْيَمَانِيُّ هُمَا شَخْصِيَّةٌ
وَاحِدَةٌ بَعْدَهُ أَسْمَاءٌ وَصَفَاتٌ.

در خصوص حاکمیت خدای تعالی نیز سید احمد الحسن تنها کسی است که شعار «حاکمیت از آن خدا است» و «بیعت از آن خدا است» را سرداده و او همان کسی است که ائمه(ع) در روایات «یمانی» در موردش فرموده‌اند، کسی که از او روی برگرداند اهل آتش است. و نیز مشخص شده است که سید احمد الحسن، اولین مهدیین - احمد- و یمانی، هر دو یک شخصیت واحد هستند، با نام‌ها و ویژگی‌های مختلف.

فَهَذِهِ هِيَ حِجَّةُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَئِمَّةِ (ع) وَهِيَ عِينُهَا عِنْدَ السَّيِّدِ أَحْمَدِ
الْحَسَنِ، وَالْكَلَامُ طَوِيلٌ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ، يُمْكِنُكُ الإِحْاطَةُ بِهِ مِنْ خَلَالِ
كِتَابِ السَّيِّدِ أَحْمَدِ الْحَسَنِ وَكِتَابِ اُنْصَارِهِ، مِنْهَا: (حَاكِمَيَّةِ اللَّهِ)، وَ
(الإِضَاءَاتُ بِثَلَاثَةِ أَجْزَاءٍ)، وَ (الْوَصِيَّةُ وَالْوَصِيَّ أَحْمَدُ الْحَسَنِ)، وَ
(الْيَمَانِيُّ الْمَوْعِدُ حِجَّةُ اللَّهِ)، وَغَيْرُهَا الْكَثِيرُ.

اینها، همه دلایل انبیا و ائمه(ع) است که عین آنها نزد سید احمد الحسن می‌باشد. سخن در این باب بسیار است و شما می‌توانی با مراجعه به کتاب‌های سید احمد الحسن و کتاب‌های انصارش از جمله «حاکمیت خداوند و نه حاکمیت مردم»،

«روشنگری‌ها در سه جلد»، «وصیت و وصی احمد الحسن»، «یمانی موعود، حجت خدا» و بسیاری کتب دیگر، در خصوص این موضوع اطلاعات بیشتری کسب کنی.

قولک: (لَأْسَفٌ لِمَ أَجَدْ لَدِيكُمْ أَيْ حِجَّةٍ مُقْنِعَةٍ مَعَ احْتِرَامِي الشَّدِيدِ لَكُمْ،
فَإِنْ كُنْتَ مُصِيبًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَإِنْ كُنْتَ مُخْطَنًا فَلَعْنَى مَعْذُورٌ أَمَامُ اللَّهِ).

أقول: وأنا مع احترامي لك أقول: أين هم وكم هم من اعترفوا بحج الأنبياء والآئمة (ع)؟! فهم قليل كالكبريت الأحمر كما وصفهم أمير المؤمنين (ع)^[620]، واعلم إن كنت أنت مخطنان - وهذا هو المتيقن - فلا عذر لك غالباً أمام الله تعالى وأمام الإمام المهدي (ع) فللله الحجة البالغة على الناس ولا حجة لأحد عليه.

در پاسخ به این سخن شما که «من اگرچه برای شما احترام زیادی قائلم ولی متاسفانه نزد شما هیچ دلیل متقادع‌کننده‌ای نیافته‌ام. اگر درست کار باشم و به واقع رسیده باشم که الحمد لله، و اگر به خطأ رفته باشم شاید در پیشگاه خدا معدوز باشم» می‌گوییم: من نیز با احترامی که برای شما قائلم عرض می‌کنم: کجا بیند کسانی که در برابر دلایل انبیا و ائمه^(ع) سرتسلیم فرود آورند و اینها چند نفرند؟! این عده همان گونه که امیرالمؤمنین^(ع) توصیف‌شان فرموده است، به غایت کمیابند درست مانند گوگرد سرخ (کبریت احمر)^[621]! و بدان اگر شما به خطأ بروی که قطعاً چنین است. فردا نزد خدای تعالی و امام مهدی^(ع) هیچ عذر و بهانه‌ای نخواهی داشت که خدا بر مردم دارای حجت بالغه (دلیل محکم و رسا) است و کسی بر او حجتی ندارد!

قولک: (وَأَخِرًا وَلَيْسَ آخِرًا أَشْكُرْكُمْ جَزِيلًا عَلَى الرَّدِّ، وَأَتَمَنِي مِنَ اللَّهِ
أَنْ يُوفِّقَنَا وَإِيَّاكُمْ إِلَى سَبِيلِهِ وَإِلَى هُدَيهِ، وَآخِرُ دُعَوانَا أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ربِّ
الْعَالَمِينَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

أقول: وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته، وهذا واجبنا ولا شكر على
واجب، وأرجو أن لا أكون مقصراً في تبيان الحق إليك، وأسائل الله تعالى
أن يأخذ بيديك إلى نصرة الحق المتمثل بالسيد أحمد الحسن يمانى آل
محمد، وإن لا يجعلك غداً من الذين يقولون: (وَيَوْمَ يَعْضُظُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدِيهِ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا * يَا وَيْلَتِي لَيْتَنِي لَمْ اتَّخَذْ فُلَانًا
خَلِيلًا * لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلإِنْسَانِ
خَذُولًا) ([622]).

واما در پاسخ به این سخن شما که «و در پایان از پاسخ شما تشکر فراوان می کنم و
از خداوند درخواست می نمایم که من و شما را به راه و هدایت خودش توفیق بدارد و
پایان دعايمان اين است: سپاس خدای را، آن پروردگار جهانيان. و السلام عليکم و
رحمة الله و برکاته» می گوییم: وعليکم السلام ورحمة الله وبرکاته، این تکلیف ما است
و بر انجام تکلیف نیازی به تشکر نیست. امیدوارم در تبیین حق برای شما کوتاهی
نکرده باشم و از خدای متعال مسئلت دارم که دست شما را در نصرت حق که در سید
احمد الحسن يمانى آل محمد متمثّل شده است بگیرد و شما را جزو کسانی قرار ندهد
که فردا بگویند: «روزی که کافر دستان خود را به دندان گزد و گوید: ای کاش به
همراه رسول (فرستاده) راهی در پیش گرفته بودم * وای بر من! کاش فلانی را دوست
نمی گرفتم * با آن که قرآن برای من نازل شده بود، مرا از پیرویش بازمی داشت و
شیطان همواره فروگذارنده ای آدمی است» ([623]).

واعلم بأنكم الفقراء إلى الله وأنه الغني الحميد، وكذلك حجه أغنياء
بغناه تعالى.

و بدانید که شما به خدا نیازمندید و او بی نیاز و ستودنی می باشد و حجج الهی نیز با
بی نیازی از سوی خدای متعال، بی نیاز می باشند.

قال الله تعالى: (لَيْسَ عَلَيْكَ هُدًاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنَّمَا لَا تُظْلَمُونَ) ([624]).

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآلله الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

اللجنة العلمية - أنصار الإمام المهدي (مکن الله له في الأرض) الشيخ ناظم العقيلي

حق تعالى می فرماید: «هدایت یافتن آنها بر عهده‌ی تو نیست، بلکه خداوند است که هر که را بخواهد هدایت می‌کند، و هر مالی که انفاق می‌کنید ثوابش از آن خود شما است و جز برای خوشنودی خدا چیزی انفاق مکنید و هر چه انفاق کنید، پاداش آن به شما می‌رسد و بر شما ستمی خواهد شد» ([625]).

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

هیأت علمی - انصار امام مهدی(ع) (خداوند در زمین تمکینش دهد)

شیخ ناظم عقیلی

[616] - روی الکلینی بسنده فی خبر طویل عن أبي جعفر الثاني (ع)، قال: قال أبو عبد الله (ع) إلى أن يقول: (إن خليفة رسول الله (ص) مؤيد ولا يستخالف رسول الله (ص) إلا من يحكم بحكمه، وإلا من يكون مثله إلا النبوة، وإن كان رسول الله (ص) لم يستخالف في علمه أحداً فقد ضيع من في أصلاب الرجال ممن يكون بعده) الكافي: ج 1 ص 242 - 245.

[617] - کلینی با سندش در خبری طولانی از ابو جعفر ثانی(ع) روایت کرده است که: ابو عبد الله(ع) فرمود تا به اینجا رسید که: «جانشین رسول خدا(ص) تایید شده است و رسول خدا(ص) جانشین نمی‌کند مگر کسی را که دارای حکم می‌باشد؛ کسی که مانند خود او است مگر در نبوت و اگر رسول خدا(ص) با علم خوبیش کسی را جانشین قرار نمی‌داد، کسانی که در صلب‌های مردان پس از او بودند، به طور قطع و یقین ضایع می‌شدند». کافی: ج 1 ص 242 تا 245.

[619] - کمال الدین: ج 1 ص 288.

[620] - روی سعید بن جبیر، عن ابن عباس، أن رسول الله (ص) قال: (إِنْ عَلَيَا وَصِيٌّ وَمَنْ وَلَدَهُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَمْلأُ الْأَرْضَ قَسْطًا وَعَدْلًا كَمَا ملئتْ جُورًا وَظُلْمًا، وَالَّذِي بَعْثَنِي بِالْحَقِّ بِشَيْرًا وَنَذِيرًا أَنَّ الثَّابِتِينَ عَلَى الْقَوْلِ يَإِمَامَتِهِ فِي زَمَانِ غَيْبَتِهِ لِأَعْزَزَ مِنَ الْكَبْرِيَّةِ الْأَحْمَرِ، فَقَامَ إِلَيْهِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلِلْقَائِمِ مِنْ وَلَدِكَ غَيْبَةٌ؟ قَالَ: إِي وَرَبِّي، لِي مَحْصُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحُقُ الْكَافِرِينَ، ثُمَّ قَالَ: يَا جَابِرُ، إِنَّ هَذَا أَمْرًا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَسِرْ مِنْ سِرِّ اللَّهِ فِي إِيَّاكَ وَالشَّكْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ كَفَرُ (کمال الدین: ص 287).

[621] - سعید بن جبیر از ابن عباس روایت کرده است که رسول خدا(ص) فرمود: «علی، وصی من است و قائم منتظر از فرزندان او می باشد؛ کسی که زمین را از قسط و عدل پر می کند همان گونه که از ظلم و ستم پر خواهد شد. سوگند به کسی که مرا به بشارت دهنده و انذار کننده حق مبعوث نمود، ثابتین بر گفتار امامت در زمان غیبت از کبریت سرخ کمیاب ترند». جابر برخاست و گفت: ای رسول خدا، آیا قائم که از فرزندان شما است، غیبت می کند؟ فرمود: «آری و سوگند به پروردگارم، خداوند کسانی که ایمان آورند را استوار و کافرین را نابود خواهد نمود». سپس به جابر فرمود: «ای جابر، این فرمانی از سوی خدا و رازی از رازهای خدا است؛ شما را از شک و تردید در آن بر حذر می دارم که شک در امر و فرمان خدا، کفر محسوب می شود».

کمال الدین: ص 287

[622] - الفرقان: 27 - 29.

[623] - فرقان: 27 تا 29

[624] - البقرة: 272

[625] - بقره: 272